

„Co robić, jeśli podczas spowiedzi wyznaję pewne grzechy, wiem, że źle zrobiłam, ale nie czuję żalu?” Żal za grzechy jest wtedy, gdy zrobimy dobry rachunek sumienia, gdy zrozumiemy ciężar grzechu. Kiedy jesteśmy świadomi naszej odpowiedzialności, przychodzi poczucie winy i jednocześnie żalu. Jeśli brakuje żalu za grzechy, spowiedź będzie nieważna. Żal jest ważnym warunkiem sakramentu spowiedzi. Jeśli go nie ma, można wykonać wszystkie niezbędne warunki, ale spowiedź będzie nieważna. Jeśli ksiądz wie, że ten, kto się spowiada, nie żałuje o swoich czynach, może zatrzymać odpuszczenie grzechów: „Komu zatrzymacie grzechy, będą zatrzymane”. † Istnieją dwa rodzaje żalu, w zależności od motywów. Oba są wystarczające dla ważności spowiedzi. Żalem doskonałym nazywa się taki żal, którego motywem jest miłość do Boga: kocham Boga i żałuję o tym, co zrobiłem, wiem, że źle zrobiłem i swoim grzechem obraziłem Boga. Żal niedoskonały (mniej doskonały). Motywem tego żalu nie jest miłość do Boga, tylko strach, co wynika z faktu, że rozumiem konsekwencje grzechu, czuję strach przed karą, przed piekłem. Ten strach jest tak silny, że pojawia się poczucie żalu. Ten żal jest minimalny, ale wystarczający dla ważności spowiedzi. Do żalu doskonałego człowiek dochodzi poprzez żal mniej doskonały – jest to naturalny proces, od niskich motywów do wysokich. Człowiek chce uratować się, bo chce być zbawiony, dlatego robi wszystko, aby uniknąć piekła i uczestniczyć w wiecznym przebywaniu we wspólnocie z Bogiem. Zrozumienie kary wiecznej może obudzić żal.